

РЕШЕНИЕ

№ 7571

гр. София, 05.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **431** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 от ДОПК.

Производството по делото е образувано по жалба на "ИНФРАКОМ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление- [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Х. М., управител, чрез адв.В.- [населено място], 1000, [улица],ет.5, офис 1, против Решение № ПО- 136/27.12.2024г. на директора на ТД на НАП - С., издадено на основание чл. 197 ДОПК.

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно и се иска се отмяна. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа жалбата.Застъпва се тезата, че предварителното обезпечаване на вземанията не е самостоятелно и особено производство по ДОПК, а видно от систематичното му място е част от данъчно - осигурителния контрол, осъществяван в производствата по ревизии и проверки, регламентиран в глава 15 от ДОПК . Този извод се налагал и от буквалното тълкуване на чл.121 от ДОПК, който предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията, т.е. като част от нея. Следователно, предварителното обезпечение било част от ревизионното производство.Спирането на ревизията по реда на чл. 34 от ДОПК означава, че органите по приходите не следва да извършват никакви действия, а следва да изчакат нейното възобновяване. Тези действия се отнасят, както до събиране на доказателства, така и до отправяне на искания и налагане на предварително обезпечение. Цитира решения на АССГ. Иска се отмяна на решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] като се отмени и процесното ПНПОМ. Заявява се претенция за

присъждане на разноските по делото по списък.

Ответникът по касационната жалба в лицето на Директорът на ТД на НАП, [населено място] не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Й. оспорва жалбата. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП не изпраща представител.

Административен Съд С. - град, III отделение, 81- ви състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Постановление с изх. №С 240022-023-0003581/ 06.12.2024г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], във връзка с постъпило Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ, № Р-22221924004729-039-001/03.12.2024г. по описа на ТД на НАП, [населено място] от главен инспектор по приходите, в качеството му на ръководител на ревизия.

Искането за налагане на ПОМ е направено в хода на възложена ревизия на дружеството „Инфраком България“ ЕООД със седалище в [населено място] със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221924004729-020-001/19.09.2024г., издадена от Началник сектор при ТД на НАП В. Т..

Прави впечатление, че заповедта за възлагане на ревизия е издадена от Началник сектор при ТД на НАП В. Т., като е възложена ревизия на дружеството със седалище в [населено място], след като е образувано тълкувателно дело № 2/2024 г. на ВАС с предмет: „Нищожен ли е ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция /ТД/ на НАП, определен със заповед по чл.112, ал.1, т.1 от ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл.12, ал.6, изр.1 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл.8 от ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция?“.

Със заповед № Р-22221924004729-023-001/ 03.12.2024г. ревизионното производство е спряно на основание чл. 34, ал.1 т.5 от ДОПК за срок до 03. 03.2025г.

В искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ и в постановлението за налагане на ПОМ е посочено, че предполагаемия размер на задълженията на дружеството ще е общо в размер 611 941,21 лв. за ДДС, корпоративен данък и лихвите за просрочие.

За обезпечаване на събирането на тази сума ръководителят на ревизията – главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. е поискал от публичния изпълнител налагане на ПОМ, поради което издадено процесното Постановление с изх. №С 240022-023-0003581/ 06.12.2024г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място]. Със същото са наложени обезпечителни мерки, изразяващи се в запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ У. [улица],21 лева и запор върху МПС, подробно описани в постановлението.

При оспорването по административен ред Решаващият орган, в лицето на Директора на ТД на НАП – С. е възприел изводите на публичния изпълнител и по тази причина е потвърдил оспореното постановление с Решение № ПО-136/27.12.2024г.

По делото са приети документите от административната преписка.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал. 1 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По силата на чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта /постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК/ са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК.

По силата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителните мерки, ако: а/ длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б/ не съществува изпълнително основание; или в/ не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото не са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, което да обуславя съдебна отмяна на обезпечителните мерки

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК не е приложимо с оглед това, че спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя, като за налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2 ДОПК не се изисква.

Спорът по делото е относно третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК – дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

В случая единственото твърдение за очакваните задължения е, че дружеството-жалбоподател е упражнило право на данъчен кредит /ПДК/ по фактури от доставчици, като бланкетно е посочено, че фактурите не отразяват реални доставки, но защо остава неясно от мотивите, и е неясно дали са установени

конкретни факти и са събрани доказателства / което впрочем не би било възможно за времето през което ревизионното производство е спряно, съгласно приложената по делото заповед/ въз основа на които да е направен този извод в мотивите, или същият е произволен. Изложеното е относимо и за корпоративния данък, като единственото твърдение тук е, че са осчетоводени разходи за 2023г. по фактури, които не отразяват реални доставки, но защо и въз основа на какви факти и събрани доказателства се приема нереалност на доставки не става ясно. Съдът изрично е указал на страните тежестта на доказване с определението за насрочване на първото съдебно заседание по делото. Така, в тежест на ответника е да докаже приетото в мотивите на обжалваното решение, че постановлението на публичния изпълнител е издадено въз основа на надлежно мотивирано искане на орган по приходите за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Преценката за съществуване на основанията по чл. 121, ал. 1 ДОПК за издаване на ПНПОМ, е в зависимост от мотивирането на искането за налагане на обезпечителни мерки на жалбоподателя. Според текста на цитираната разпоредба на чл. 121 ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаването на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Мотивиране следва да бъде извършено както по отношение на имуществото на лицето, така и по отношение на предполагаемото вземане. Мотивирано означава обосновано, подкрепено с факти и доказателства, искане на органа по приходите до публичния изпълнител за налагането на предварителни обезпечителни мерки. В случая няма данни да са извършени проверки до доставчици на жалбоподателя. Неясно остава какви действия са извършени в ревизионното производство / спряно за посочения период/ , какви факти са установени въз основа на какви събрани доказателства. Налагането на предварителни обезпечителни мерки засяга дължимия ДДС, който следва да бъде установен за тези доставки като задължение към бюджета, и за корпоративен данък, който следва да бъде установен, ако са осчетоводени разходи по фактури, които не отразяват реални доставки. В конкретния случай това е било невъзможно да бъде сторено от приходната администрация през времето когато производството по ревизиране на жалбоподателя е спряно. Според съда ревизионното производство по ДОПК и това по обезпечаване на публичните задължения на данъчнозадължения субект са две отделни производства по ДОПК, както вярно е посочил административният орган, но от друга страна, обезпечаването на задълженията е обусловено от определянето на предполагаемия размер, който се дължи и установяване на основанията за налагане на мерките по чл.121, ал.1 от ДОПК. Съдът счита, че законосъобразното развитие на обезпечителното производство по ДОПК предполага активни процесуални действия от страна на ревизиращите в съответствие с правомощията им по чл.3 и чл.5 от ДОПК. Именно поради това и предварителните обезпечителни мерки са скрепени със срок, за който същите следва да бъдат наложени-чл.121, ал.4 от ДОПК, а след изтичането им при определени законови предпоставки, те могат да бъдат продължени по инициатива на публичния изпълнител-чл.121, ал.6 от ДОПК. Мотивите на искането, съответно на постановлението, винаги следва да са основани на събрани доказателства, които да са обсъдени в съвкупност и съобразно правилата за определяне на конкретния данък,

предмет на ревизията, да водят до извод за наличие на основание за определяне на задължение за такъв вид данък. Това може да се случи при активни процесуални действия на ревизиращите органи и следователно не през времето когато ревизионното производство е спряно. Нужно е да са спазени и основните принципи на правото, част от които е принципът за „Съразмерност“ в административния процес, който намира проявление в правилото, че наложеното обезпечение следва да съответства на очакваното задължение. Поради това през времето когато ревизионното производство е спряно по реда на чл.34 от ДОПК за ревизиращите ще бъде невъзможно да установят размера на предполагаемите задължения, а от там и за публичният изпълнител да установи съразмерност на наложеното обезпечение с очакваното задължение.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] е незаконосъобразно и следва да се отмени, като по същество се отмени процесното ПНПОМ.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че оспорващия, е поискал разноси, на същият следва да се присъдят такива. Съдът намира за неоснователно направеното възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че възнаграждението в размер на 1500 лв. отговаря в случая на критериите за справедливост и обоснованост.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 81- ви състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на "ИНФРАКОМ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление- [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Х. М., управител, чрез адв.В.- [населено място], 1000, [улица], ет.5, офис 1, Решение № ПО- 136/27.12.2024г. на Директора на ТД на НАП, [населено място].

ОТМЕНЯ Постановление с изх. №С 240022-023-0003581/ 06.12.2024г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА Националната Агенция за приходите да заплати на "ИНФРАКОМ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1550/хиляда петстотин и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение и платена държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: